

این پیگیری حقوقی که برای به جریان افتادن، نیازمند چندصد فرانک سوئیس و البته یک کارمند مسلط به زبان انگلیسی است، در دستور کار قرار گیرد و اگر مسئولان فدراسیون فوتبال اراده‌ای برای تغییر این رای ندارند، مسئولان ارشد سایر نهادها، کفاشیان و همکارانش را به شیوه‌های مرسوم و غیرمرسوم تحت فشار بگذارند...

کفاشیان و کارمندانش پیگیری کنند؛

مسئولان فدراسیون فوتبال ایران در شرایطی خود را برای دوران پس از محرومیت از حق میزبانی -به دلیل آنچه عربستان ناامنی کشورمان خوانده و کنفدراسیون فوتبال آسیا تایید کرده- مهیا کرده‌اند و دست‌ها را به نشانه تسلیم بالا برده‌اند اما آیا همه چیز تمام شده یا کفاشیان و کارمندانش حوصله یا توان دفاع از حقوق ملت ایران را ندارند؟

به گزارش «تابناک»: «برای ما برگزاری بازی‌ها در امارات بهتر است، چون در این کشور هم ایرانی‌های زیادی حضور دارند و هم راه نزدیک است. همچنین پروازهای زیادی هم از ایران به امارات صورت می‌گیرد و به همین دلیل می‌توانیم وضعیت بهتری داشته باشیم» این مهم‌ترین فراز از اظهارات علی کفاشیان پس از صدور حکم ناامنی ایران توسط کنفدراسیون فوتبال آسیا است؛ فرازی که عملاً همراهی با کنفدراسیون فوتبال آسیا و ناامیدی از هرگونه اعتراض حقوقی است.

علی کفاشیان که با شیوه نگارش آیین نامه فدراسیون فوتبال توسط صفای فراهانی و دوستانش در دوران تعلیق فدراسیون فوتبال، به قدرتی دست یافته که برکناری‌اش تقریباً ناممکن شده، به هیچ عنوان احساس خطر نمی‌کند و به همین دلیل می‌داند که حتی اگر منافع ملی ایران لجن‌مال شود، امکان برکناری‌اش وجود ندارد و مجمع فدراسیون فوتبال با آن پشت پرده‌هایی که برای اهالی فوتبال روشن است، سراغ ساقط کردنش نمی‌روند.

بنابراین چرا باید کفاشیان این روزها خود را در نهادهای بین‌المللی به آب و آتش بزند تا حق طبیعی ایران برای میزبانی بازیهای بین‌المللی دوجانبه با عربستان را بازگرداند؟ وقتی ترسی از سلب مسئولیت نیست و رئیس، تصور می‌کند حکومت مادام العمری بر فوتبال ایران دارد، چرا باید کوچک‌ترین چالشی با شیخ سلمان رئیس کنفدراسیون فوتبال آسیا و فدراسیون بین‌المللی داشته باشد؟

دو راه برای حفظ حق میزبانی فوتبال ایران در مقابل عربستان

مگر نه اینکه، اگر تلاشی برای کنار گذاشتن کفاشیان و تیمش از فدراسیون فوتبال در دستور کار قرار گیرد، شیخ سلمان و سایر دوستان بحرینی کفاشیان در کنفدراسیون فوتبال آسیا، یک نامه تهدیدآمیز به مسئولان ایرانی می‌فرستند و از تعلیق فوتبال ایران، در صورت دخالت برای برکناری کفاشیان سخن به میان می‌آورند؟ حال، کفاشیان که چنین رفیق شفیقی برای روزهای سخت دارد، چرا باید دفاع از منافع ملی ایران، با او سرشاخ شود؟!

با این حال، شاید مسئولان فدراسیون فوتبال از شناخت کافی نسبت به قوانین و مقررات بین‌المللی برخوردار نیستند و تنها دلیلی که باعث شده از منافع ملی به درستی دفاع نکنند، بی‌تفاوتی‌شان نسبت به منافع ملی ایران نباشد. فدراسیون بین‌المللی فوتبال، نخستین امکان برای شکایت و درخواست صدور رای تازه دال بر امنیت کامل ایران برای میزبانی بازیهای بین‌المللی از جمله دیدارهای دوجانبه با عربستان است.

گزینه دیگر، دیوان حکمیت ورزش (CAS) که نهاد داوری ورزشی تحت نظیر کمیته بین‌المللی المپیک (IOC) است و به هر

دعوی که مستقیم یا غیرمستقیم به ورزش مرتبط باشد، رسیدگی می‌کند، مشروط به آنکه نهاد ورزشی مورد اشاره، ارجاع به دیوان حکمیت ورزش (CAS) را به عنوان مرجع رسیدگی کننده در نظر گرفته باشد که فدراسیون بین المللی فوتبال این حکمیت را پذیرفته است.

در این مرجع داور، حکمیت به هیئتی متشکل از سه حکم (داور) ارجاع می‌شود که هر یک از طرفین حکم خود را از فهرست شود می‌انتخاب دادگاه توسط، بود خواهد هیئت رئیس که نفر سومین، ها حکم از نفر دو شدن تعیین با. کنند می انتخاب CAS و برخلاف کنفدراسیون فوتبال با روابط تاسف آوری که بر آن حاکم است، حکمها از میان اشخاص دارای هویتی از هر نظر بی طرف و مستقل انتخاب می‌شوند.

انتظار می‌رود این پیگیری حقوقی که برای به جریان افتادن، نیازمند چندصد فرانک سوئیس و البته یک کارمند مسلط به زبان انگلیسی و حقوق بین الملل است، در دستور کار قرار گیرد و اگر مسئولان فدراسیون فوتبال اراده‌ای برای تغییر این رای ندارند، مسئولان ارشد سایر نهادها، کفاشیان و همکارانش را به شیوه‌های مرسوم و غیرمرسوم تحت فشار بگذارند تا یا از منافع ملی ایران در این عرصه دفاع کنند و یا پیش از پایان تعطیلات نوروزی، استعفایشان را ارائه کنند و فوتبال ایران را آزاد کنند.